

omordnede og lidt efter lidt nedlagte. Der er nu tre Slaverier bestaaende i Danmark, nemlig 1 i Kjøbenhavn, 1 paa Kronborg og 1 i Nyborg. Disse to sidste ere mindre, og den Sum's Størrelse, som Udvalget har indstillet at skulle udgaae, er grundet paa en Beregning over, hvormed det kunde bespares, naar man nedlagde det mindste. Udvalget har imidlertid antaget, at Forslaget ikke vilde blive misforstaaet saaledes, at det antoges, at Krigsbestyrelsen just nødvendigt maatte nedlægge det mindste; Hensigten har kun været, at det skulde komme under Krigsbestyrelsens noiere Overveelse, paa hvilken Maade den overhovedet vilde bevirke Sværksættelsen af den Besparelse, her er foreslaaet. Det er ingenlunde herved udsagt vor Opmærksomhed, at Krigsbestyrelsen nu benytter Slavernes Arbejde, og at dette maaskee maa erstattes paa anden Maade; men Udvalget har netop anset det for hensigtsmæssigt, at Krigsbestyrelsens Opmærksomhed i Tide blev henledet paa, at dette Arbejde vil den komme til at savne, og at den altsaa maatte see at skaffe Arbejdet udført paa andre Maader.

Den ærede Justitsminister har begjæret en Sum af 2400 Rbd. til at forberede Udarbejdelsen af de Lovudkast, som Grundlovens §§ 76 og 79 gjøre nødvendige. Derimod har Udvalget aldeles Intet havt at erindre, men kun foreslaaet, at denne, paa samme Maade som en tidligere Post, skulde opføres under de overordentlige Statsudgifter.

Posten under Nr. 9 er motiveret ved en Begjæring fra Justitsministeriet til Udvalget om, at der maatte blive opført en Gage til en ny Districtslæge i Hads Herred, hvor der er en meget stor Befolkning, som er meget langt fra Byen, og hvor der derfor i lang Tid har været følt særdeles Trang til en ny Districtslæges Ansættelse. Alle vedkommende Autoriteter, der have været hørte herom, have erklæret sig enige i, at det var et meget vigtigt Foretagende, og Udvalget har ogsaa fundet, at der ikke kunde gjøres nogen grundet Indvending derimod. Derfor har man optaget bemeldte Post. Hvad endelig angaaer den sidste Post, den sydfste Anstalt for Sindssvage, da har Udvalget troet, at man ligeledes burde opføre denne Post under overordentlige Stats-

udgifter, da den Sum, hvorom der her er Spørgsmaal, i det Væsentlige er at betragte som et Laan; men Udvalget har troet tillige at burde henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok er mindre ønskeligt, at den vedbliver at betragtes og behandles paa denne Maade. Dette har atter foranlediget en almindelig Drøftelse i Udvalget angaaende Helbredelsesanstalter for Sindssvage i det Hele og om det Ønskelige i, at dette Anliggende ikke blev staaende, saaledes som nu, halvt ordnet, men fik en fuldstændig og forsvarlig Ordning. Regjeringen har nu ogsaa erkjendt dette, og Planen dertil er idetmindste begyndt; men man har ikke destomindre troet, at det kunde være hensigtsmæssigt, at der blev givet en yderligere Impuls til, at dette store og paatrængende Humanitetsanliggende blev erkjendt for at være et Anliggende, der vedkom og maa paahvile hele Landet.

Amnitsbøll: Jeg vil blot tillade mig en Henstilling til den ærede Justitsminister med Hensyn til den under B. f. anførte Post, Erstatning til Retsbetjente for Dommer- og Skriverlørn. Endnu have vi nemlig ikke faaet nogen saadan Erstatning for indeværende Aar, uagtet Tiden, da vi skulde have den, er forløben. Jeg har endog hørt, at der er Tale om, at der udfordres en ny Lov, forinden vi kunne faae de os tilkommende Beløb udbetalte. Det vil vistnok erkjendes, at det er haardt nok, naar man skal miste det, man har anset for en vis Indtægt; men ikke engang at faae den Erstatning, man kjendes berettiget til, paa den Tid, man pleier at faae den paagjældende Indtægt, det er dog endnu haardere, især naar det træffer sig, saaledes som just er Tilfældet med mig, at man ikke har den Indtægt, som man tidligere har havt, ja, jeg kan næsten sige, at mine Indtægter ere gaaede ned til et af de Buddes, hvis Løn vi saa gjerne ville forbedre. Jeg haaber derfor, at det ikke vil blive taget mig ilde op, at jeg henstiller, om der ikke maatte anvises os en Udvei til at faae udbetalt, hvad der tilkommer os.

Justitsministeren: Jeg skal under denne Sags Behandling ikke svare paa, hvad den sidste ærede Taler fremførte; thi det er Sagen aldeles uvedkommende.